

netop ligge den Tanke, at man meente, at en Reductionslov vilde blive forelagt til October, naar Rigsdagen kom sammen, men nu kunne vi ikke, i Henshold til en Formodning om, naar denne Reductionslov vil blive voteret, bevilge noget Bestemt med Hensyn til de 4 Kvartaler. Som sagt, da jeg mener, at vi, med Hensyn til Spørgsmaalet om Reserver-officerers Lønning, have Ret til at være strenge, og altsaa paaistaer, at der fremkommer et særskilt Lovforslag, saa mener jeg ogsaa paa den anden Side, at Krigsministeren kan forlange af os, at vi i denne Henseende skulle være strenge imod os selv og ikke indlade os paa en saadan vilkaarlig Hjerdingaars-Beregning, men, at vi skulle votere den hele Sum, ikke som en Sum, der nødvendig maatte bruges heelt, men som en Sum, for hvis Brug Krigsministeren selv maatte være ansvarlig, som en Sum, der opførtes heelt, fordi vi ikke vare istand til at forudsee, paa hvilket Moment Reductionen kunde indtræde, og fordi vi idetmindste umuligt kunde sige, at det netop skulde være indtraadt den 31te December.

Krigsministeren: Det gjør mig ondt, at det ikke er lykkedes mig at gjøre Grundene forklarlige, hvorfor jeg ikke troer at kunne forelægge noget Lovforslag om Krigsreserveofficerers midlertidige Stilling. Forsaavidt der er Tale om Reservens Organisation og dens Officerers Fremtid, henhører det under det Lovforslag, som til Efteraaret vil blive forelagt. Men, forsaavidt der er Tale om deres midlertidige Stilling, er et Forslag, sigtende til at bestemme denne, optaget i Krigsministerens Budget, idet der nemlig er forlangt en Sum af 35,780 Rbd., fordeelt til dem Alle i det Forhold, at de nyde halv Gage. Dette er jo et bestemt, et særskilt Forslag, som foreligger til Forhandling, som ethvert andet Punkt i Budgettet, hvorover der kan voteres særskilt; finder Forslaget ikke Rigsdagens Bisald, saa har den det i sin Magt at forkaste det in toto eller at substituere et andet Forslag, mere stemmende med dens Overbeviisning; til at stille et saadant Forslag er jo hvert enkelt Medlem fuldkommen berettiget. Naar jeg har den Overbeviisning, at det Rette, det Billige — jeg maa jo gaae ud fra min Anskuelse — er at

stille dem paa saadanne Vilkaar, som jeg har opstillet, saa har jeg jo udtalt min Mening i det foreliggende Punkt, og saa veed jeg ikke, hvorfor der mere om denne ene Passus skal en særskilt Lov, end der skal en særskilt Lov om saamange andre Bestemmelser, som ere optagne i Budgetforslaget, f. Ex. om Gageringen af overcomplete Linieofficerer, om overcomplete Læger, om overcomplete Bestjente under Ministeriet og Local-Intendanturen og flere andre Personer, som ikke ere normerede og som ikke høre til den planmæssige Styrke, hvorfor Udgifterne til dem ogsaa rettest henhøre under de extraordinaire. Det forekommer mig, at den Sum, der er forlangt til Reserveofficererne, hører under den samme Kategorie; man kan sige: det er ingen ordinair Udgift, det er en extraordinair Udgift, og den bør derfor henføres under den Rubrik. Spørgsmaalet ligger altsaa i Rigsdagens Haand, uden at noget eget Lovforslag derom behøver at forelægges; Rigsdagen har det i sin Haand at bestemme disse Officerers pecuniære Skæbne for det løbende Aar, men ikke fremtidigt, kun for det løbende Aar, og ved at udsætte dette, for at oppebie et specielt Lovforslag, der skulde gennemgaae de forskjellige Stadier, seer jeg ikke, at der vindes Andet end en Forhaling af Sagens Afgjorelse. Spørgsmaalet foreligger jo nu, og flere ærede Medlemmer, have jo udtalt deres Anskuelse om, hvorvidt Kravet var grundet eller ikke; derfor mener jeg, at Rigsdagen meget vel, uden at gjøre en Undtagelse fra de sædvanlige Regler, kan statuere om dette under Behandlingen af Finansloven, ligesaavel som den statuerer om enhver anden midlertidig Udgiftspost, thi anderledes bliver dette ikke at betragte.

Jagd: Jeg skal ingenlunde benægte det særdeles Unfælige i, at de Spørgsmaal, der her ere bragte under Discussion, snarest muligt kunne blive afgjorte igjennem en almindelig Lov; imidlertid forekommer det mig dog tillige, at de af den ærede Krigsminister mod Udvalgets Indstilling fremhævede Grunde virkelig fortjene at tillægges nogen større Vægt, end man synes at være tilbøielig til at tillægge dem. At Reserveofficerernes fremtidige Stilling er et Spørgsmaal af den Art, at det